

OHLÉDNUTÍ ZA VINAŘSKÝM ROKEM 2016

Milí přátelé dobrého vína, stalo se již dobrým zvykem zamyslet se nad minulým rokem jak z pohledu vinohradnického, tak vinařského. Jedná se již o páté hodnocení v řadě a jsem rád, že můžeme retrospektivně projít i rok 2016. I letos jsem požádal pana Josefa Dufka o jeho pohled na toto období a je mi velkým potěšením, že i tentokrát mou nabídku přijal.

Než přistoupíme k hodnocení roku 2016, rád bych se vyjádřil k vínům z ročníku 2015, která bezpochyby jsou a určitě budou patřit možná vůbec k nejlepším za posledních 20 - 30 let a u červených vín můžeme tuto hranici posunout až na období 50 - 70 let. Tomu odpovídala i úroveň vín jak na místních, tak oblastních, národních i mezinárodních soutěžích a výstavách. Nemyslím tím pouze produkty profesionálních vinařství, ale hlavně celé spektrum široké základny drobných vinařů, z níž se vlastně teprve v posledních letech selektovala profi vinařství. Určitě nebude na škodu odložit si některá vína do svých archivů. I v našem rodinném podniku jsme tento ročník zhodnotili ziskem medailí z renomovaných soutěží v Paříži, Monte Carlu, Bruselu, Madridu, Tel Avivu a i jinde včetně největší soutěže světa Decanter London, které se zúčastnilo na 16.000 vín z celého světa. Tato soutěž byla pro nás výjimečná tím, že jsme z ní letos přivezli medaile i na červená vína. A jsme velmi pyšní na to, že i tento rok se naše tři vína dostala do významné francouzské publikace „1000 nejlepších vín světa pro rok 2017“. Je tedy opravdu vidět, že vína ročníku 2015 dosáhla určitě vynikající kvality. A jak vidí pan Dufek ročník 2016?

Vinaři bezpochyby při chutnání „patnáctkových“ vín ve sklípcích diskutovali o tom, co je asi potká v roce 2016. Mírný průběh podzimu způsobil dobré vyžrání dřeva, což bylo z hlediska budoucí úrody dobré. Horší to bylo už se zimními teplotami, které byly až příliš vysoké (v prosinci průměr dosáhl + 4°C), což sice vinohradu neškodí, ale bohužel prospívá škůdcům. Ideální je stav, kdy přijde aspoň pár mrazivých dnů, v nichž rtuť na teploměru klesne až k teplotám kolem -15°C, které vinohradu neuškodí, ale zlikvidují podstatnou část parazitů. To se ale bohužel nestalo. Příroda si aplikaci mrazů špatně naplánovala, a to na dobu, kdy vinaři již ukončili zimní a předjarní práce a s nadějí pozorovali rašící keře. Naděje na příznivý rok se ale rozplynula v jednom dubnovém ránu, když teploměr ukázal až - 7°C. Kolem poledne tak začaly dosud zelené výhony černat a vinaři začali počítat ztráty. Bohužel to ale nebyl konec. Mráz přišel i druhý a dokonce i třetí den. Pamětníci pamatují roky, ve kterých jarní mrazy poničily větší nebo menší část úrody, ale aby mrzlo tři dny po sobě v tak pozdní jarní dobu, to nepamatuje nikdo. Konečný verdikt byl nesmlouvavý. Podle tratí a složení odrůd byly škody mezi 10 až 90%! Následně vinohrad obrazil, objevila se i záložní očka s novými květenstvími, což u některých odrůd dokázalo ztráty snížit spolu s dalšími pracemi hlavně v obrůstání kmínků, opravného řezu a dalších.

Nakonec to, co zůstalo, se ukazovalo být ještě v srpnu podle průběhu počasí jako průměrný ročník. Začalo se vyskytovat padlí, se kterým se naučili již vinohradníci pracovat, jenže se objevil nový fenomén, a to plíseň révy, která se vyskytla v takovém rozsáhlém měřítku po delší době. Velmi nebezpečné a škodlivé bylo napadení touto plísní hlavně u hroznů. Také bylo možno pozorovat zvýšení výskytu šedé hniloby, a to hlavně u hroznů s velmi hustým uspořádáním bobulí. Zvláště se to týkalo odrůd Neuburg, Rulandské šedé a Sylvánské zelené. Tady se tvrdě projevila kvalita provedení zelených prací doplněná ochranou proti houbovým chorobám po celou dobu vegetace. Dá se ale říct, že odpovědní vinaři se i s těmito nástrahami vypořádali.

Slunečné a teplé počasí, které začalo koncem srpna a trvalo celé září, však zcela změnilo vývoj ročníku a zrání hroznů. Cukernatost šla prudce nahoru a naopak padaly kyseliny. Tím pádem začala sklizeň až o 10 dnů dříve, aby byl zachován dobrý poměr kyselin, dostatek dusíkatých látek a příznivé pH. Z tohoto důvodu nebylo nutné za každou cenu držet hrozny až do dosažení přívlastku výběru z hroznů. Nejlepší výsledky ukazovaly hrozny při cukernatosti 22 – 23°NM. Toto všechno platilo u sklizených hroznů do příchodu větších srážek, které přišly ve středu 19. října. V dalším období byla sice teplota v normálu, ale bylo málo slunečního svitu pro modré odrůdy, jimž chybělo ke skvělým výsledkům ještě pár týdnů bez deště, jenže ty jim nebyly dopřány. Celkově lze říci, že jestli v roce 2015 byla dosažena jak kvalita, tak kvantita, v roce 2016 to bude spíše jen o kvalitě. Protože to, co zůstalo na vinici, dalo v konečné fázi hlavně u bílých odrůd velmi dobrou surovinu a vína z ní vyrobená ukazují, že se bude jednat o špičkové šarže v porovnání posledních 10 let. V každém případě jsou vína, která jsem z ročníku 2016 chutnal, velmi příjemná. A až čas ukáže, jestli budou šlapat na paty vínům ročníku 2015.

Z praktického hlediska nám více o mladých vínech z místních vinogradů prozradí sirkové komise, které jsou v plném proudu, ačkoli jsou skromnější vlivem jarních mrazů, a to jak z hlediska sortimentu, tak i počtu vzorků. O to víc vzhlíží vinaři k ročníku 2017 s tím, že tentokrát jim příroda nastaví svou vlídnější tvář. Přes toto všechno se Klub vinařů nedal zviklat rozmary počasí a bude realizovat všechny plánované akce.

Děkuji panu Dufkovi, že si ve svém nabitém kalendáři udělal čas na malé povídání o vínech a přeji jemu i všem našim vinařům, aby jim mladá vína dělala jen samou radost a aby pro ně byl rok 2017 co nejpřívetivější!

Petr Šťastný